

fald i værdien, bl. a. fordi en kundekreds kan gå tabt. Selv bortset fra afhændelse af virksomheden vil der kunne være fordele forbundet med at afslutte en igangværende produktion og sælge varelaget i normal handel.

Forslaget går ud på, at skifteretten efter en afvejning af fordele og risici og eventuelt efter rådslagning med kreditorerne som i § 56 nævnt frit skal kunne afgøre, om virksomheden skal fortsætte, indtil kurator og eventuelt kreditorforsamling har haft lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet.

Til nr. 18 og 22.

Ændringerne er en følge af, at bestemmelsen i § 46 om pligten til i visse tilfælde at erklære sig konkurs foreslås ophævet, jfr. lovforslagets nr. 16 og de almindelige bemærkninger 6.

Til nr. 19 og 21.

Ændringen er en følge af, at den angivne begrænsning udgik af § 100 ved lov af 14. april 1905 (nr. 225 i Lovtidende for 1906) om tvangsakkord uden for konkurs og om udvidelse af adgangen til tvangsakkord under konkurs (tvangsakkordloven).

Til nr. 20.

Ændringen er en følge af lovforslagets nr. 16 (§ 50 b, stk. 1).

Til nr. 23.

Ændringen er en følge af lovforslagets nr. 2 (§ 1 b).

Til nr. 24.

Bestemmelsen er ny og svarer til § 141 i betænkningens udkastet.

Reglen begrundes i betænkningen s. 227 med behovet for at klare den øjeblikkelige, akutte nødsituation hos de ansatte, som er opstået ved, at konkursen har afbrudt udbetalingen af løn. Er de foranstillede massekrav, som det ofte er tilfældet, sikret dækning, kan kurator bestemme, at den løbende løn skal udbetales, selv om virksomheden eventuelt er standset. Er kurator endnu ikke valgt, kan beslutningen, som det udtrykkeligt udtales i lovforslaget, træffes af skifteretten, jfr. konkurslovens § 57. Skifteretten vil forinden drøfte spørgsmålet med den midlertidige bestyrer, men det er ikke nødvendigt at afvente afholdelsen af en kreditorforsamling, da øjemedet herved let ville forspildes.

Hensynene bag den foreslåede regel varetages nu i betydeligt omfang gennem den ved lov nr. 116 af 13. april 1972 oprettede Lønmodtagernes Garantifond. Det har imidlertid i praksis vist sig, at der undertiden kan gå nogen tid, før udbetaling kan ske

fra Garantifonden, og der vil da stadig være behov for en hurtig, direkte udbetaling til lønmodtagerne fra konkursboet, som i modsætning til Garantifonden er i besiddelse af lønningslister og lønningsbogholderi, som kan danne grundlag for beregningen af beløbet.

Da udbetalingen sædvanligvis vil kunne ske på grundlag af virksomhedens egne oplysninger, er det ikke anset nødvendigt at medtage en regel i lovteksten om udbetalinger, som er sket på grundlag af urigtige oplysninger fra lønmodtageren, se derimod § 12 i lov om Lønmodtagernes Garantifond. Et tilbagesøgningskrav fra konkursboet er et civilretligt mellemværende, som må afgøres ud fra de synspunkter, som sædvanligvis finder anvendelse på tilbagesøgning af ydelser, der er erlagt i urigtig formening om skyld. Herefter vil tilbagesøgning i reglen kunne kræves, hvis der er noget at lægge lønmodtageren til last, men ikke hvis kurator har bedømt boets tilstand forkert, jfr. betænkningen s. 227-28. Har lønmodtageren yderligere krav mod boet, f. eks. fordi han har fordring på erstatning for løn for mere end tre måneder, må han dog, selv om der ikke er noget at bebrejde ham, finde sig i, at det, der er udbetalt for meget, afkortes i det beløb, han senere får udbetalt, jfr. bestemmelsens 2. stykke.

Til nr. 25.

Bestemmelserne i §§ 140-43, 147, 149, 158 og 160-69 har mistet deres betydning ved retsplejeloven og er udeladt i bekendtgørelse nr. 164 af 1. april 1971 af konkursloven.

Ophævelsen af § 145 er en følge af lovforslagets nr. 16 (§ 42).

§ 146 har mistet sin betydning ved bestemmelserne i §§ 34, 35, 37 og 44 i lov nr. 155 af 30. november 1874 om skifte af dødsbo og fællesbo m. v.

### Til § 2.

Til nr. 1.

Bestemmelserne er i overensstemmelse med betænkningens udkastets § 163, stk. 2, hvorefter skifteretten kan betinge akkordforhandling af, at skyldneren underkaster sig tilsyn efter samme regler som ved betalingsstandsning. Reglen er med de ændringer, som skyldes, at initiativet til beskikkelsen ikke altid vil udgå fra skyldneren, udformet i overensstemmelse med den tilsvarende regel ved betalingsstandsning, lovforslagets nr. 15 (§ 39 d).

Efter den gældende regel i tvangsakkordlovens § 34, stk. 6, kan skyldneren under akkordforhandlingen stifte gæld, som under en eventuel konkurs betales efter reglerne i konkurslovens § 32 lige efter